

Sygn. akt: I C 79/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 lutego 2018 r.

Sąd Rejonowy w Jędrzejowie I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Katarzyna Wysoczyńska
Protokolant:	st. sek. sąd Dagmara Pałka

po rozpoznaniu w dniu 8 lutego 2018 r. w Jędrzejowie na rozprawie

sprawy z powództwa D. G.

przeciwko E. H. prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą P.H.U. (...) w J.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej E. H. prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą P.H.U. (...) w J. na rzecz powódki D. G. kwotę 68 zł (sześćdziesiąt osiem złotych) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 15 lutego 2017 roku do dnia zapłaty

II. oddala powództwo w pozostałej części

III. zasądza od pozwanej E. H. prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą P.H.U. (...) w J. na rzecz powódki D. G. kwotę 89,97 zł (osiemdziesiąt dziewięć złotych 97/100) tytułem zwrotu kosztów procesu

Sygn. akt I C 79/17

UZASADNIENIE

WYROKU Z DNIA 13 LUTEGO 2018 ROKU

W dniu 16 lutego 2017 roku do tut. Sądu wpłynął pozew D. G. przeciwko E. H. prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą P.H.U (...) w J. o zapłatę kwoty 600 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz zwrot kosztów procesu. W uzasadnieniu swego żądania powódka wskazała, że w dniu 20 lipca 2015 roku zawarła z pozwaną umowę kupna – sprzedaży i montażu 18 rolet. Powódka wskazała nadto, że część z zamontowanych rolet posiadała wady, których pozwana nie usunęła w terminie.

Nakazem zapłaty z dnia 8 lutego 2017 roku Sąd Rejonowy w Jędrzejowie zasądził od pozwanej na rzecz powódki kwotę 600 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 6 lutego 2017 roku do dnia zapłaty oraz kwotę 8 zł tytułem zwrotu kosztów procesu (k. 8).

W dniu 28 lutego 2017 roku do tut. Sądu wpłynął przeciw pozwanej od nakazu zapłaty z dnia 8 lutego 2017 roku, w którym E. H. zaskarżyła nakaz w całości i wniosła o oddalenie powództwa. W uzasadnieniu swego stanowiska pozwana wskazała, że żądanie pozwu jest bezzasadne, albowiem usługa została wykonana prawidłowo, a zgłoszone wady zostały usunięte (k. 10, 16 – 17).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 20 lipca 2015 roku powódka i pozwana zawarły umowę kupna – sprzedaży oraz montażu 18 rolet w kasecie ze zdejmowanym systemem. Strony ustaliły nadto wynagrodzenie za usługę oraz koszt zakupu rolet na kwotę 2382 zł.

Po wykonaniu usługi w sierpniu 2015 roku część rolet spadła i strony ustaliły zmianę montażu wszystkich rolet i ostateczne zamontowanie ich na wkrety. Prace te zostały wykonane.

Dowód: zlecenie (k. 6), częściowe zeznania świadka T. G. (k. 28 v – 29 + nagranie rozprawy z dnia 22 czerwca 2017 roku), częściowe zeznania pozwanej E. H. (k. 60 v – 61 + nagranie rozprawy z dnia 7 września 2017 roku), częściowe zeznania powódki D. G. (k. 61 - 61v + nagranie rozprawy z dnia 22 czerwca 2017 roku).

W dniu 14 sierpnia 2015 roku E. H. prowadząca działalność gospodarczą pod nazwą P.H.U (...) wystawiła fakturę VAT nr (...) na kwotę 2350 zł w związku z wykonaną dla powódki usługą montażu oraz kupna – sprzedaży 18 rolet wewnętrznych (...).

Dowód: faktura (k. 5).

Powódka zapłacił w całości należność z faktury VAT (...) (okoliczność niesporna).

W dniu 19 października 2015 roku sporządzono protokół odbioru prac w miejscowości T. pod L.. W odbiorze wskazano, że prace obejmowały regulację rolet w lewej i prawej kwaterze w drzwiach balkonowych przy schodach oraz wymianę i regulację rolety lewej w oknie wykuszowym. Nadto w uwagach wskazano, że w balkonie od strony schodów nie została wymieniona tulejka ze względu na trwałość i prawidłową pracę. Jako zamawiający prace wskazany był T. G.. Protokół został podpisany przez pozwaną i szwagra powódki, który był obecny przy wskazanych pracach.

Dowód: protokół (k. 4), częściowe zeznania świadka T. G. (k. 28 v – 29 + nagranie rozprawy z dnia 22 czerwca 2017 roku), częściowe zeznania pozwanej E. H. (k. 60 v – 61 + nagranie rozprawy z dnia 7 września 2017 roku).

Pismem z dnia 16 lutego 2016 roku D. G. wezwała E. H. do usunięcia wad zamontowanych rolet i wskazała, że wady te dotyczą odklejonych listew w łazience, uszkodzenia mechanizmów kilku rolet, który powodują trudności w zwijaniu rolet, blokowanie się ich. Nadto wskazano, że rolety zostały zamontowane nie na zatrzaski, ale na wkrety, co było niezgodne z umową.

Dowód: pismo (k. 3).

Pismem z dnia 8 września 2016 roku D. G. wezwała E. H. do usunięcia wad zamontowanych rolet i wskazała, że wady te dotyczą odklejonych listew w łazience, uszkodzenia mechanizmów kilku rolet, który powodują trudności w zwijaniu rolet, blokowanie się ich. Powódka nadto wskazała, że 5 rolet w ogóle nie działa i samoczynnie opada.

Dowód: pismo (k. 3).

Rolety na nieruchomości powódki zostały zamontowane prawidłowo, w jednym oknie w sypialni boczna listwa maskująca jest częściowo odklejona, a roletę w jednym z pokoi na poddaszu oraz salonie należy wyregulować. Żadna z rolet nie spada samoczynnie.

Koszt usunięcia usterek wynosi 68 zł.

Dowód: opinia biegłego A. B. (k. 65 – 73, k. 92 – 92v + nagranie rozprawy z dnia 8 lutego 2018 roku).

Sąd zważył co następuje:

Powództwo jest zasadne do kwoty 68 zł oraz odsetek od dnia wniesienia pozwu.

Zgodnie z art. 560 § 1 kc w zw. z art. 638 kc jeżeli dzieło posiada wady, to zamawiający może złożyć oświadczenia o obniżeniu ceny albo o odstąpieniu od umowy.

Zgodnie z art. 560 § 3 kc w zw. z art. 638 kc obniżona cena powinna pozostawać w takiej proporcji do ceny wynikającej z umowy, w jakiej wartość usługi z wadą pozostaje do wartości usługi bez wady.

W ocenie Sądu powódka składając pozew w niniejszej sprawie przeciwko pozwanej o zapłatę w sposób dorozumiany domagała się obniżenia ceny za wykonaną usługę.

Z uwagi na stanowisko pozwanej, która nie zgadzała się z roszczeniem powódki, to na D. G. ciążył, zgodnie z art. 6 kc, obowiązek wykazania zasadności swego żądania oraz jego wysokości.

W ocenie Sądu zeznania powódki oraz świadka T. G. nie były wystarczające do uznania zasadności żądania pozwu i jego wysokości.

Jeżeli chodzi o wysokość żądania to powódka nie wykazała go żadnymi dowodami, nadto wskazała, że kwotę tą określiła samodzielnie.

Istotna jest także rozbieżność pomiędzy zeznaniami powódki i świadka T. G., a także pomiędzy stanowiskiem powódki i jej zeznaniami. Należy zważyć, że w dniu 22 czerwca 2017 roku powódka wskazała, że pięć rolet zsuwa się ciężko, trzy spadają, a w jednej jest odklejona listwa, natomiast w trakcie swych zeznań w dniu 7 września 2017 roku wskazała, że jedna roleta spada, a pięć – sześć ciężko się zsuwa. Tymczasem świadek T. G. wskazał, że wskazał, że pięć – sześć rolet same się zsuwa, a cztery ciężko chodzą.

W ocenie Sądu z uwagi na stanowiska stron oraz wskazane rozbieżności pomiędzy zeznaniami powódki oraz świadka T. G., rozstrzygające znaczenia miała wiarygodna opinia A. B., który wyraźnie wskazał, że rolety na nieruchomości powódki zostały zamontowane przez pozwaną prawidłowo, a jedynie w jednym oknie w sypialni boczna listwa maskująca jest częściowo odklejona, a roletę w jednym z pokoi na poddaszu oraz salonie należy wyregulować. Nadto biegły ustalił, że żadna z rolet nie spada samoczynnie.

W ocenie Sądu opinię biegłego należało uznać za wiarygodną. Biegły był na nieruchomości powódki, dokonał sprawdzenia wszystkich rolet i nie stwierdził usterek na jakie wskazywała powódka. Biegły jest osobą obcą dla stron postępowania i nie miał żadnego celu w przedstawieniu opinii w sposób korzystny dla jednej ze stron.

Sąd w oparciu o opinię biegłego ustalił, że koszt usunięcia usterek wynosi 68 zł, a zatem w ocenie Sądu o tą kwotę należało obniżyć wynagrodzenie i cenę jaką powódka zapłaciła pozwanej zgodnie z fakturą VAT (...).

Należy także dodać na marginesie, że ostateczne zamontowanie rolet na wkręty było zgodne z ustaleniami stron po pierwotnym montażu, zatem nie mogło być podstawą do uwzględnienia żądania pozwu w większej wysokości, aniżeli kwota wskazana w pkt I wyroku.

Z uwagi na powyższe orzeczono jak w pkt I wyroku.

W pkt II wyroku oddalono powództwo ponad kwotę 68 zł.

Sąd pominął dowód z zeznań świadków K. H. oraz I. G., nie miały one bowiem dużego znaczenia dla rozstrzygnięcia w sprawie.

Sąd uznał za niewiarygodne zeznania powódki i świadka T. G. z uwagi na wskazane rozbieżności a w pozostałym zakresie uznał je za wiarygodne.

Nadto Sąd uznał za niewiarygodne zeznania pozwanej w części w jakiej wskazała, że wszystkie prace zostały wykonane prawidłowo i nie wymagają poprawek, albowiem w tym zakresie zeznania E. H. były sprzeczne z opinią A. B..

W pkt III Sąd orzekł na mocy art. 98 § 1 kpc w z art. 108 kpc.

Powódka wygrała w stosunku do swych żądań w 11 % zatem w tym zakresie przysługiwał jej zwrot poniesionych kosztów procesu.

Powódka w niniejszej sprawie poniosła koszty w kwocie 817,96 zł. Na wskazaną kwotę złożyły się:

- kwota 30 zł tytułem opłaty od pozwu
- wynagrodzenie biegłego w kwocie 787,96 zł.

Ze skazanej kwoty zasądzono 89,97 zł (11 %).

Niewykorzystana część zaliczki zostanie powódce zwrócona po uprawomocnieniu się wyroku i rozliczeniu zwrotu kosztów dojazdu biegłego na rozprawę.